

СВЯТО ЖИТТЯ НА ЗЕМЛІ

І знову прийшла до нас весна, а з нею все-народне свято — 45-річчя Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні. 45 років пройшло з того травневого дня, який сповістив людству, що фашистська чума в Європі знищена, що прийшла довгожданна перемога. 45 років для історії — це мить. А в житті людини — етап, і значний. Виросли покоління, які не пізнали всіх страхів війни. У дітей, які з'явилися на світ у переможному 1945-му, уже народжуються внуки. Час летить вперед згідно своїх законів, багато що відходить у минуле, але в пам'яті людства не стерти сторінку історії, написану сльозами і кров'ю мільйонів, які боролися за свободу, за щастя, за незалежність.

Важким, невимовно важким був довгий, майже чотирирічний шлях від Бреста і Одеси, від берегів Прута і Буга до Шпрее та Ельби, до стін поваленого рейхстагу. Але радянські солдати пройшли його з честю і підняли прапор Перемоги, нашої Великої Перемоги в самому центрі фашистського лігва.

1418 днів і ночей не затихала вогненна буря над нашою країною. Над

Плакат художника В. Петренка.

(Фотохроніка РІАТАУ).

М. А. Бліжовський, С. М. Дмитренко та інші. Про стійкість і хоробрість наших земляків свідчить той факт, що більше сорока з них нагороджені солдатським орденом Слави. Це Д. В. Ничипорчук з Масевич, М. А. Маринич з Березового, Р. П. Громнюк з Будок-Сновидовицьких, Г. Г. Делейчук з Борового, Л. О. Морозов, Ю. О. Васильченко з райцентру.

Чесць і слава учасникам Великої Вітчизняної, мужнім народним месникам. Ніколи не згасне наша св'ященна пам'ять про тих, хто не повернувся з поля бою. Горить вогонь вічної слави біля обелісків і монументів, споруджених на честь героїв. Та це не тільки пам'ять, це звернення до тих, хто живе сьогодні, нагадування про уроки війни, про проблеми нашого часу — проблеми війни і миру на планеті.

Естафету своїх батьків і дідів з гідністю пронесли наші земляки А. М. Бекешук з Рокитного, М. І. Борисовець з Блажево, І. П. Павлович з Старого Села, П. В. Почтар з Осток, В. М. Колодич з Познані, В. М. Кулакевич з Блажево, С. Ю. Кучер із селища Томашгород, С. М. Лес-

багатьма країнами Європи. Радянський солдат боровся не тільки за свою Батьківщину, за свободу і щастя не тільки для себе, але й для всього людства. Він врятував світ від коричневої фашистської чуми.

Сьогодні, в день 45-річчя Перемоги, ми схиляємо голови перед пам'яттю тих, хто не дожив до переможних залпів травня 1945 року, хто віддав всього себе, своє життя в ім'я великої мети. Їх не можна забути, вони в нашому переможньому строю на правому фланзі. Серед них росіяни і українці, білоруси і латиші, молдавани і казахи представники всіх національностей, які населяють нашу неосяжну Батьківщину. У всіх їх одне ім'я — Радянський Солдат. Це той радянський солдат, який вранці 22 червня 1941 року зустрів біля стін Брестської

фортеці ворожі полчища. Він переламав хребет хваленим фашистським полкам біля легендарних стін Одеси і Севастополя, він вистояв під Москвою і на Волзі, знищив броньований звіринець на курсько-орловських полях. І хоча ми знаємо імена багатьох героїв, удостоєних почесних звань і нагород, але ми знаємо і інше: подвиг в ті дні здійснювався повсюди, щодня, щогодини. Подвигом була і праця всього багатонаціонального народу нашої Вітчизни. В кривавих битвах першого періоду війни наші піхотинці, артилеристи, танкісти, моряки, льотчики проявили найвищі зразки хоробрості і героїзму, стійкості і відваги. Всьому світу відомий подвиг захисників Брестської фортеці, Ленінграда, учасників битви під Москвою, Сталінградом,

на Курській дузі. Масовий героїзм показували радянські люди в тилу ворога, де з кожним днем ширилось полум'я партизанської боротьби.

Свою частку в розгром фашистських окупантів внесли і жителі нашого району. Більше тисячі наших земляків воювали в рядах Радянської армії, 146 рокитнівчан боролися з фашистами в партизанських загонах. 1129 жителів району віддали своє життя на фронтах Великої Вітчизняної, більше 800 були поранені. На території району діяли з'єднання героїв Радянського Союзу В. М. Яремчука, О. М. Сабурова, друге з'єднання молдавських партизанів під керівництвом Я. П. Шкрябача, в районі села Борове дислокувався загін під керівництвом Д. Т. Узденова. На початку 1943 року на території району почав діяти загін

ім. Дзержинського, який очолив І. І. Галицький. Велике значення в розвитку партизанського руху в районі мало практичне керівництво підпільного райкому партії, який мобілізував комуністів на розгортання всенародної партизанської боротьби.

За бойові заслуги на фронтах Великої Вітчизняної та в тилу ворога багато наших земляків нагороджені орденами і медалями Батьківщини. Зокрема, колишні воїни С. П. Пасічник та М. Ф. Боровський з райцентру, Д. С. Бурмака з Кам'яного, К. С. Примак з Біловіжа, І. З. Корінь з Томашгорода та багато інших нагороджені орденами Великої Вітчизняної війни. 36 наших земляків удостоєні ордена Червоної Зірки. Серед них — М. І. Пресняков, Ф. П. Савенок, І. Ф. Федорович, І. Г. Шинкар,

ковець з Познані, які посмертно нагороджені орденами Червоної Зірки за виконання інтернаціонального обов'язку в республіці Афганістан.

Нині в країні іде революційна перебудова, мета якої — оновлення всіх сфер життя суспільства в ім'я інтересів народу кожної людини. І зараз ветерани в строю, проявляють дійсно бійцівський характер, як і в післявоєнний час, коли вони піднімали країну з руїн, робили все, щоб наша соціалістична Вітчизна була щасливою і могутньою.

Свято Перемоги особливе. Його можна справедливо вважати сімейним святом, адже немає в нас жодної сім'ї, не зв'язаної з цим днем. Свято це сімейне і тому, що єдиною радянською сім'єю захищали народи нашої країни свою свободу і незалежність. Це свято життя на землі.